

CIRCULAR SOBRE LES MESURES DE CONTROL DE TEMPERATURA CORPORAL

El respecte dels diferents comunicats que circulen sobre mesures de control de la temperatura corporal per regular l'accés a diferents àmbits (espais públics, centres de treball, etc...), algunes **recomanacions bàsiques**:

- Els centres sanitaris han de tenir la figura del DPD; i el primer que cal fer és adreçar-s'hi i seguir-ne el seu consell.
- Les entitats associades a La Unió, de manera molt majoritària estan vinculades per raó d'adhesió al Codi Tipus de Protecció de dades. Si el DPD del centre té dubtes, es pot adreçar als serveis d'assessorament del Codi Tipus a on segurament li resoldrem els dubtes, o com a mínim li facilitarem els criteris essencials en joc.
- Sobre aquest tema estan sortint, sorprenentment, notes de tota mena i de tothom; discrimineu, és la millor eina per afrontar qualsevol dubte.
- Les notes públiques d'associacions de jutges poden ser periodísticament rellevants, però no convé confrontar-les amb les notes informatives i recomanacions de les entitats que, per llei, tenen atribuïdes les funcions d'interpretació i aplicació de la normativa de protecció de dades.

Respecte a la **mesura concreta de prendre la temperatura, també cal recordar**:

- Es sabut que un percentatge elevat de malalts de la Covid son asimptomàtics.
- No hi ha una xifra termomètrica universal que estigui establerta com a febre a totes les persones.
- No tota febre pot tenir causa en la Covid.
- Per tant, la presa de temperatura per sí sola no es una prova fiable per establir que s'està patint la Covid.

Dit tot l'anterior, **que diuen les Agències de control**, (Agència Espanyola de Protecció de Dades –AEPD- i Autoritat Catalana de Protecció de dades –APDCAT-)?

- En essència no diuen res diferent, malgrat l'ebullició de notes jurídiques al respecte les darreres hores.
- Encara que el control de temperatura no impliqui identificar pròpiament la persona (recollir el seu nom, per exemple) i només recollir-ne la temperatura per permetre'n o no l'accés, es tracta d'un tractament de dades destinat a identificar una persona amb febre. **Per tant, és sempre un tractament de dades** i s'hi ha d'aplicar la normativa de protecció de dades.
- No hi ha un criteri tècnic de l'Autoritat Sanitària (hores d'ara Ministerio de Sanidad) que avaluï la mesura i en determini els paràmetres. Això és molt rellevant, ja que, especialment l'AEPD es contrària d'aquest tipus de mesura en absència de criteri tècnic dictat per l'autoritat sanitària, atès que es tracta de mesures **molt invasives i d'alt risc per la incidència en els drets de les persones**.
- Davant d'aquesta absència, les dues agències sí que diuen que la base legal de la mesura pot existir en l'entorn laboral (obligació de l'empresari de establir mesures de protecció de la salut dels treballadors)
- Cap de les dues agències avalen la mesura en relació al públic que pretén accedir a un espai d'ús públic o als treballadors d'altres empreses. **L'AEPD és especialment contrària a considerar que l'Interès públic pot ser base legal per aquest tractament de dades** (precisament per manca de criteri tècnic de l'autoritat competent que hauria de declarar aquest interès públic com a promotor de la mesura). L'interès públic el determina el legislador i l'autoritat sanitària (que hores d'ara ja ha alertat ja sobre la **poca fiabilitat del control de temperatura**, per falsos positius i asimptomàtics portadors del virus).

- f. En l'entorn de **prevenció de riscos laborals** i vigilància de la salut cal un **informe previ del servei de prevenció** de riscos laborals que conclogui que la mesura de presa de temperatura és la mesura més adequada (però en el millor dels casos integrada en un conjunt de mesures menys invasives, com són distància social, barreres físiques, control d'accessos, ús de mascaretes) i que determini com es durà a terme aquest control (quins aparells, amb validació de la seva fiabilitat i marge d'error limitat). Cal definir quines seran les conseqüències del control de temperatura (és a dir, en cas de detectar una temperatura elevada no es podrà remetre el treballador al domicili sinó que se li haurà de fer el PCR). Ha de ser personal sanitari el que s'encarregui de prendre la temperatura, no el podrà fer el personal de seguretat.
- g. Cal recordar, en aquest sentit que tant l'AEPD, APDCAT, com l'OMS posen en dubte que la presa de temperatura sigui una mesura fiable per si sola, caldria que anés **acompanyada de la realització de tests serològics, ràpids o PCR**, i que pot crear una situació de falsa seguretat.
- h. **On està la diferència de criteri?** Doncs en que l'AEPD manifesta que sense criteris tècnics de l'Autoritat la mesura pot esdevenir arbitrària i que la APDCAT diu que la base legal permet als serveis de vigilància de la salut implantar aquesta mesura en un context de mesures de lluita d'expansió contra el Covid. L'aparent contradicció anterior, desapareix quan les dues Agències coincideixen plenament en que la mesura ha de complir tots els principis (no podria ser d'altra manera) de protecció de dades: **transparència, limitació de finalitat, minimització de dades, exactitud de les dades, confidencialitat**.
- i. Perquè parlem "d'aparent contradicció" entre l'AEPD i l'APDCAT:
  - a) Si aterrem tot el que acabem de dir, entendrem perquè parlem "d'aparent contradicció". Si el servei de prevenció de riscos laborals i vigilància de la salut decideix implementar la mesura, haurà de considerar que ha d'establir un protocol en el que, a tall d'exemple es concreti:
    - i. Avaluar la fiabilitat de la mesura (contra el criteri de no fiabilitat, generalment admès): Quan es pren la temperatura, i els efectes de la temperatura ambient en la temperatura corporal; haurà de determinar quan es considera que un treballador "te febre" i si aquesta determinació numèrica accepta variables. Si es fan segons mesuraments i quan.
    - ii. Qui pren la temperatura (personal sanitari, en cap cas pot ser personal de l'empresa de seguretat)
    - iii. A on es fan les preses de temperatura (cal preservar la confidencialitat)
    - iv. Quins aparells tècnics de mesurament s'usen, avalar-ne la seva fiabilitat i valorar altres alternatives tècniques (les càmeres termogràfiques son molt invasives i permeten enregistrar dades biomètriques, la qual cosa està molt lluny de l'objecte i finalitat de la mesura)
    - v. La resta de mesures de prevenció, sí validades per la Autoritat (distància social, mascaretes, circuits diferenciats, PCR's (dinbs del context de les quals, precisament aquesta mesura per potència).
    - vi. Com s'informa als treballadors (i eventualment als seus representants)
    - vii. Criteris de com actuar davant treballadors que s'oposin a la mesura o argumentin la seva ineficàcia per raons particulars; com es valoren els arguments dels treballadors sobre la seva casuística particular envers la temperatura corporal.

- b) Aquestes són algunes (dels molts aspectes que hauria de contenir el protocol intern del serveis de prevenció de riscos laborals i vigilància de la salut) que **sense criteris tècnics per part de la autoritat en matèria de Salut** fan recaure sobre la pròpia empresa un risc que no sembla aconsellable recomanar que assumeixi. Dit d'altre manera, tota mesura en matèria de protecció de dades que tingui caràcter singularment intrusiu a la privacitat de les persones i que en pugui generar efectes jurídics sobre aquestes (estem parlant d'una mesura que reuneix amb escreix aquestes condicions) ha de ser ponderada i proporcional i sobretot la seva eficàcia ha de ser clarament demostrada davant qualsevol altra mesura menys intrusiva.

Per tot el que expressem en aquesta nota, que a la vegada ha estat refermat avui 25 de maig de 2020 pel Cap de Gabinet Jurídic de l'AEPD en un webinar públic, cal concloure que:

- a. **No és aconsellable adoptar la mesura de presa de temperatura corporal per al control del servei de riscos laborals en relació als treballadors propis**, per l'alt risc de arbitrarietat, cap fiabilitat, absència de criteri tècnic que la sustenti i el seu caràcter invasiu (que fa recaure la responsabilitat de les seves conseqüències en l'empresa).
- b. En relació a **treballadors aliens ni tant sols hi ha base legal possible a dia d'avui a criteri de cap de les agències.**
- c. En relació al **públic en general que vol accedir a espais d'ús públic, igualment no hi ha base legal** per aplicar-la.

Dues situacions singulars:

- a. Pel que fa a mesuraments a pacients que acudeixen a centres sanitaris, forma part de l'assistència en la mesura que impliquen adoptar mesures subsegüents (derivar al pacient al circuit covid per determinar la seva situació).
- b. Pel que fa a persones que visiten a residents en centres residencials de gent gran i discapacitats, no hi ha base legal ni criteri tècnic que avaluï la mesura.

Serveis de protecció de dades
Fundació Unió Catalana d'Hospitals
coditipus@uch.cat

Barcelona, 25 de maig 2020